

Abstrakt Čj:

Největší část disertační práce se soustředí na popisy a formálně stylové rozbory maleb ve spojení s komparativní analýzou. Po pečlivém rozboru všech malířských celků bylo možno rozlišit několik okruhů jihotyrolské malby a vícero směrů, jimiž se dostával krásný sloh do oblasti. Kromě přítomnosti několika v Čechách školených umělců (Mistr Václav, Mistr z Dreikirchen, Mistr ze Sv. Heleny) je doložitelná i přítomnost umělců rakouského či jihoněmeckého původu (Hans Stotzinger, autoři severních polí brixenské křížové chodby). V případě deskových obrazů se v některých případech podařilo prokázat lokální původ díla na základě propojení s malbami nástěnnými (Madona z Městského muzea v Bolzanu, Bolestný Kristus z Hall). V některých případech se však jedná o importy (Ukřižování z Novacella). Přínosem práce je objev dvou dosud neznámých bohemikálních deskových obrazů z počátku 15. století z městského muzea v Bolzanu (Kristus na hoře Olivové a Madona s dítětem). Patrně nejširšího ohlasu nalezlo v Jižním Tyrolsku dílo Mistra Třeboňského oltáře. Kromě obecně stylových analogií se v oblasti rozšířily i některé konkrétní kompozice odvoditelné od znalosti děl Mistra Třeboňského (Kristus na hoře Olivové, Madona Roudnická, Adorace Krista). V některých případech se setkáme ale i s reakcí na starší generaci post-theodorikovských malířů (severní pole brixenské křížové chodby, votivní deska Jauffenburg). Vrcholná fáze krásného slohu se do Tyrol dostává až klem roku 1410, kdy lze sledovat nástup typických bohatě řasených plastických draperií skládaných do hlubokých mís a kaskád, v jejichž šíření jistě přispívalo kromě přítomnosti středoevropských umělců i kolování kresebných vzorníků, stejně tak jako přítomnost krásnoslohého sochařství v oblasti. Tyto typické draperiové postavy se následně dostávají do širokého povědomí umělců místního významu a vytvářejí tak jakousi zlidovělou verzi krásného slohu.